

ΑΝΑΤΡΕΠΤΙΚΗ

**ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ
ΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ**

ΠΕΙΡΑΙΑ

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΚΩΔΙΚΑ ΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

Ο νέος Κώδικας Δικαστικών Υπαλλήλων είναι μια ευκαιρία να επανέλθει το Βαθμολογικό καθεστώς των δικαστικών υπαλλήλων σε σύνδεση με την δικαστηριακή ιεραρχία, καθώς είναι ο μόνος κλάδος εκ των ανηκόντων στην Δικαστική Εξουσία που δεν ακολουθεί την δικαστηριακή ιεραρχία.

Άρθρο 2 Έκταση εφαρμογής

Παρ. 2

Πρέπει να προστεθούν και οι υπάλληλοι των έμμισθων Υποθηκοφυλακείων. Σημειωτέον ότι το Σύνταγμα τους προβλέπει και το συγκεκριμένο άρθρο του δεν είναι αναθεωρητέο, οπότε το σχέδιο έχει Συνταγματική ασάφεια. (Σε περίπτωση δε που το ΣτΕ κρίνει ότι πρέπει να διατηρηθούν τα Υποθηκοφυλακεία ως δικαστικές υπηρεσίες θα χρειαστεί να τροποποιηθούν – συμπληρωθούν μία σειρά άρθρων του Κώδικα πχ 15, 18, 21, 87, 89, 90, 91, 92, 177, 178, 179)

Παρ. 3

Εντάσσει στις διατάξεις του Κώδικα προσωπικό που δεν έχει την ιδιότητα του δικαστικού υπαλλήλου και είναι διαφορετικό από το περιγραφόμενο στην παράγραφο 2 του ιδίου;

Να οριστεί ρητά σε ποιους αναφέρεται, άλλως να καταργηθεί η παράγραφος.

Άρθρο 11 Πλήρωση θέσεων

Η παράγραφος 2 πρέπει να αντικατασταθεί ως εξής : « Η πλήρωση θέσεων δικαστικών υπαλλήλων γίνεται με ειδική διαδικασία επιλογής προσωπικού και δεν υπάγεται στον έλεγχο του ΑΣΕΠ.»

(βλέπε Απόφαση 195/2013 Ολομέλειας ΣτΕ. «..... Αν θεσπιστεί από τον κοινό νομοθέτη ειδική διαδικασία επιλογής προσωπικού για θέσεις το αντικείμενο των οποίων περιβάλλεται από ειδικές συνταγματικές εγγυήσεις, όπως είναι, κατά τα ήδη εκτεθέντα, το σύνολο των δικαστικών υπαλλήλων, δεν επιτρέπεται η υπαγωγή της διαδικασίας αυτής, είτε εν όλω είτε εν μέρει, στον έλεγχο της κατά το Σύνταγμα ανεξάρτητης αρχής (Α.Σ.Ε.Π.)...»)

Η παράγραφος 3 πρέπει να τροποποιηθεί και να ορίζει ότι τίθενται ρυθμίσεις για την πλήρωση θέσεων δικαστικών υπαλλήλων και κατά παρέκκλιση από τις διατάξεις που αφορούν τους δημόσιους διοικητικούς υπαλλήλους.

Να σημειωθεί ότι η ειδική διαδικασία προβλέπεται στις διατάξεις του παρόντος σχεδίου αλλά σε κάθε περίπτωση αφορά πρώτη πρόσληψη.

Άρθρο 20 Βαθμολογική κλίμακα

Παρ. 1

Οι θέσεις των κατηγοριών ΠΕ, ΤΕ, ΔΕ και ΥΕ κατατάσσονται σε 5 συνολικά βαθμούς ως ακολούθως: Βαθμός Α, Βαθμός Β, Βαθμός Γ, Βαθμός Δ, Βαθμός Ε.

Για να συνδεθούν οι δικαστικοί υπάλληλοι με την δικαστηριακή ιεραρχία θα ήταν λογικό οι γραμματείς να κατατάσσονται στους βαθμούς ως ακολούθως: Γραμματέας Αρείου Πάγου (ή αναλογικά ΣτΕ), Γραμματέας Εφετών, Γραμματέας Πρωτοδικών, Γραμματέας Δικαστηρίων και αντίστοιχα οι επιμελητές.

Με την παραπάνω ονοματοδοσία στους βαθμούς εναρμονίζονται και οι Δικαστικοί Υπάλληλοι με τους άλλους παράγοντες των δικαστηρίων (Δικαστές, Δικηγόροι).

Η παράγραφος 4 πρέπει να αντικατασταθεί ως εξής: «Οι θέσεις όλων των βαθμών των κατηγοριών ΠΕ, ΤΕ και ΔΕ είναι ανά τομέα οργανικά ενιαίες. Το ίδιο ισχύει και για τις θέσεις ΥΕ. Μεταξύ δικαστικών υπαλλήλων του ίδιου βαθμού δεν υπάρχει αρχαιότητα.» αφού αν οριστεί κάτι διαφορετικό δημιουργείται πρόβλημα σε περιπτώσεις ικανοποίησης αιτημάτων μεταθέσεων.

Αν δεν οριστεί έτσι, τότε συνδυαστικά με την παράγραφο 9 του άρθρου 22 του παρόντος δίνεται η δυνατότητα σε κάθε δικαστήριο και εισαγγελία (μέσω των κανονισμών τους) να δημιουργούνται κατά τόπους καθηκοντολόγια καταργώντας το ενιαίο της Γραμματείας και την ευελιξία βάσει της οποίας λειτουργούν οι μικρές σε ανθρώπινο δυναμικό δικαστικές υπηρεσίες.

Άρθρο 21 Κλάδοι – Ειδικότητες

Πρέπει να εξηγηθεί και να τεκμηριωθεί στην Εισηγητική Έκθεση η αναγκαιότητα της ύπαρξης τόσων κλάδων (ειδικότερα δε κλάδων όπως ΔΕ Οδηγών, ΥΕ Φυλάκων-Νυχτοφυλάκων, ΥΕ Καθαριότητας, ΤΕ Βιβλιοθηκονόμων, ΔΕ Ταξινόμων, ΠΕ Πολιτικών Μηχανικών) και το πώς εντάσσονται στην Γραμματεία των Δικαστηρίων. Σε περίπτωση που δεν εξηγηθεί αναλυτικά και επαρκώς πρέπει να υπάρξει περιορισμός.

Σε συνδυασμό με την παράγραφο 2 του άρθρου 111 δίνεται στον διευθύνοντα το δικαστήριο ή την εισαγγελία η δυνατότητα να αναθέσει σε ΠΕ Γραμματέα καθήκοντα ΥΕ Καθαριότητας ή ΥΕ Φυλάκων. (υπάρχουν παραδείγματα)

Άρθρο 22 Θέσεις κατά κατηγορία – Τυπικά προσόντα – Καθήκοντα

Από την παράγραφο 9 πρέπει να διαγραφεί το «...όπως ειδικότερα προβλέπονται στους κανονισμούς τους.»

Τα ανωτέρω πρέπει να διαγραφούν γιατί θα δημιουργήσουν τοπικά καθηκοντολόγια με ό,τι αυτό συνεπάγεται. Σε διαφορετική περίπτωση πρέπει, ως παράδειγμα έστω στην εισηγητική έκθεση, να περιγραφεί ποίοι τίτλοι σπουδών είναι περιοριστικά καταλληλότεροι για να αναλάβουν οι κάτοχοί τους τα καθήκοντα του Γραμματέα Έδρας και του Γραμματέα Ανακριτικού Τμήματος.

Στην παράγραφο 3 εξομοιώνονται τα πτυχία ΤΕΙ με τα πτυχία ΚΑΤΕΕ. Σε αυτή την περίπτωση τα πτυχία ΤΕΙ υποβαθμίζονται αφού πλέον τα ΤΕΙ ανήκουν στην ανώτατη εκπαίδευση (Ν. 4485/2017 «.....Η ανώτατη εκπαίδευση αποτελείται από δύο διακριτούς παράλληλους τομείς: α) τον πανεπιστημιακό τομέα, που περιλαμβάνει τα Πανεπιστήμια, τα Πολυτεχνεία και την Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών, τα οποία στο εξής αναφέρονται ως «Πανεπιστήμια», β) τον τεχνολογικό τομέα, που περιλαμβάνει τα Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα (Τ.Ε.Ι.) και την Ανώτατη Σχολή Παιδαγωγικής και Τεχνολογικής Εκπαίδευσης (Α.Σ.ΠΑΙ.Τ.Ε.), τα οποία στο εξής αναφέρονται ως «Τ.Ε.Ι.».....»)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ΄

ΕΙΔΙΚΟΙ ΚΛΑΔΟΙ

Κλάδος ΠΕ Τεκμηρίωσης και Επικουρίας Δικαστικού Έργου

Δεν είναι αναγκαία η δημιουργία του αφού σύμφωνα με την Εισηγητική έκθεση τα καθήκοντά του έρχονται να καλύψουν κενά στην ευρετηρίαση της νομολογίας της νομοθεσίας και της βιβλιογραφίας καθώς και την ταξινόμηση, ενώ προβλέπονται ειδικότητες δικαστικών υπαλλήλων ΠΕ και ΤΕ Στατιστικής, Βιβλιοθηκονομίας και Πληροφορικής. Τα αναφερόμενα νομικά ή πραγματικά ζητήματα είναι ζητούμενο αν μπορεί να εντοπίζονται από κάποιον που δεν είναι παράγοντας της δίκης. Επίσης είναι κρίσιμο θέμα το αν είναι επιτρεπτό μη δικαστικός ή εισαγγελικός λειτουργός να κρίνει το παραδεκτό ή το βάσιμο, το αυτεπάγγελτο, το επείγον ή μη καθώς και να συντάσσει σχέδια κατηγορητηρίων και αποφάσεων.

Το προβαλλόμενο περί συνοχής της εσωτερικής νομολογίας, ιδιαίτερα του ΣτΕ ακούγεται περίεργα στους δικαστικούς υπαλλήλους που έχουμε πρόσφατο παράδειγμα ανατροπής της από το ίδιο.

Όπως η ίδια εισηγητική έκθεση παραδέχεται, βοηθοί των ανώτατων δικαστικών λειτουργών είναι οι Εισηγητές. Ο νέος κλάδος θα είναι βοηθοί των βοηθών; Σε αυτή την περίπτωση γιατί να μην προβλέπεται ο νέος κλάδος στον κλάδο των δικαστικών λειτουργών έτσι ώστε να μην δεσμεύονται άδικα θέσεις γραμματέων που θα μπορούσαν να τύχουν γενικότερης αξιοποίησης από την αποστελεχομένη Γραμματεία των Δικαστηρίων και των Εισαγγελιών της οποίας μάλιστα η φαινόμενη κάλυψη οργανικών θέσεων και το φαινόμενο μισθολογικό κόστος θα αυξηθεί;

Ένα λογικό ερώτημα θα ήταν «το πόσος χρόνος χρειάζεται για μια πλήρη ευρετηρίαση και δελτιοποίηση της νομολογίας και της βιβλιογραφίας»; Αυτό δεν το διευκρινίζει η Εισηγητική έκθεση αλλά σίγουρα αυτός ο χρόνος δεν μπορεί να είναι άπειρος έτσι ώστε να χρειάζεται η δημιουργία ολόκληρου ειδικού κλάδου.

Ο πραγματικός λόγος δημιουργίας αυτού του κλάδου εντοπίζεται στην ίδια την Εισηγητική και συγκεκριμένα στην σελ. 20 «.....Οι διατελέσαντες βοηθοί δικαστή συχνά καταλαμβάνουν αργότερα θέσεις δικαστή σε ανώτατα ή μη δικαστήρια και είναι ιδιαίτερα επιθυμητοί από τις μεγάλες δικηγορικές εταιρείες.....», στην σελ. 21 «.....στην Ελλάδα τόσο ισχυρό κίνητρο μπορεί επί του παρόντος να είναι μόνο η μονιμότητα σε συνδυασμό, ενδεχομένως, με τη μελλοντική είσοδο στο δικαστικό ή εισαγγελικό λειτούργημα.....» και στην σελ. 29 «.....Η εισαγωγική εκπαίδευση και η πενταετής έστω -και πολύ περισσότερο η μακρότερη- άσκηση των καθηκόντων του Κλάδου αποτελούν την καλύτερη προετοιμασία για την ενδεχόμενη μετάβαση σε θέσεις δικαστικών ή εισαγγελικών λειτουργιών ή μελών του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους. Η «απώλεια» των υπαλλήλων αυτών, οι οποίοι, πάντως, θα έχουν παράσχει τις υπηρεσίες τους από τη θέση αυτή για επαρκές χρονικό διάστημα (πολύ μεγαλύτερο απ' ό,τι οι βοηθοί δικαστών στα αγγλοσαξωνικά συστήματα) θα έχει, πάντως, μία εξαιρετικά «θετική παρενέργεια», την είσοδο στη Δικαιοσύνη και το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους ήδη έμπειρων και εξαιρετικά ικανών νέων νομικών.....».

Κλάδος ΠΕ Δικαστικής Επικοινωνίας και Διεθνών Σχέσεων

Δεν είναι αναγκαία η δημιουργία του αφού ούτε η ίδια η Εισηγητική έκθεση δεν μπορεί να την αιτιολογήσει επαρκώς και προβλέπει πιλοτική εφαρμογή.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΚΑΙ ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΑ ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ

Άρθρα 83 – 88

Οι αποφάσεις των Υπηρεσιακών Συμβουλίων (όχι των δικαστικών) δεν μπορούν να θεωρούνται δικαστικές αποφάσεις (παρά την κυμαινόμενη νομολογία του ΣτΕ) αφού το Σύνταγμα, με το άρθρο 20 παρ. 1 κατοχυρώνει το ατομικό δικαίωμα της παροχής έννομης προστασίας από τα δικαστήρια. Ως δικαστήρια δε που ασκούν τη δικαστική λειτουργία της Πολιτείας, κατά το άρθρο 26 παρ. 3 του Συντάγματος, θεωρούνται τα κρατικά δικαιοδοτικά όργανα τα οποία συγκροτούνται από τακτικούς δικαστές, που απολαύουν λειτουργικής και προσωπικής ανεξαρτησίας σύμφωνα με το άρθρο 87 παρ. 1 του Συντάγματος, οι συνεδριάσεις τους είναι δημόσιες και εκδίδουν δικαστικές αποφάσεις ειδικά και εμπεριστατωμένα αιτιολογημένες που απαγγέλλονται σε δημόσια συνεδρίαση σύμφωνα με το άρθρο 93 παρ. 2 και 3 του Συντάγματος. Εξάλλου, οι διαδικαστικές εγγυήσεις της δημοσιότητας της διαδικασίας και της δημόσιας απαγγελίας της δικαστικής απόφασης αξιώνονται, ρητά, ως ειδικότερες εκφάνσεις του δικαιώματος για δίκαιη δίκη, και από το άρθρο 6 παρ. 1 της ΕΣΔΑ (βλ. αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, υπόθεση, *Pretto et autres* της 8.12.1983, *Arrts et dcisions*, τ. 71, υπόθεση *H. contre Belgique* της 30.11.1987 *Recueil des Arrts et d'cisions* 1987, τ. 127 και *Diennet C. France* της 31.8.1995, στην ίδια συλλογή έτους 1995, τ. 325). Περαιτέρω, το Σύνταγμα, πλην των περιπτώσεων που ειδικώς ορίζονται σ' αυτό (άρθρα 88 παρ. 2, 96 και 99), δεν ανέχεται την υπαγωγή με νόμο διαφορών

ορισμένης κατηγορίας πολιτών, λόγω ασκήσεως ορισμένου λειτουργήματος ή επαγγέλματος, σε ειδικό δικαστήριο και μάλιστα μη απαρτιζόμενο από τακτικούς δικαστές (βλ. Ολομ. ΣΕ 825/1988). Εξάλλου, όπου το Σύνταγμα ήθελε τα απαράδεκτο του δικαστικού ελέγχου των πράξεων των δικαστικών οργάνων που είναι ενταγμένα στη δικαστική λειτουργία το όρισε ρητώς (βλ. άρθρα 20 παρ. 6 και 91 παρ. 4). Έτσι, εφόσον οι αγόμενες ενώπιον των κατ' άρθρο 92 παρ. 3 του Συντάγματος υπηρεσιακών συμβουλίων υποθέσεις δεν συζητούνται δημόσια ούτε οι αποφάσεις τους δημοσιεύονται σε δημόσια συνεδρίαση και τα εν λόγω συμβούλια δεν συγκροτούνται καθ' ολοκληρίαν από τακτικούς δικαστές, τα υπηρεσιακά αυτά συμβούλια δεν είναι δικαστήρια κατά την έννοια των διατάξεων των άρθρων 20 παρ. 1, 87 παρ. 1 και 93 του Συντάγματος, αλλά συλλογικά όργανα, ενταγμένα μεν στην οργάνωση των δικαστηρίων που ασκούν όμως όχι δικαιοδοτικής αλλά διοικητικής φύσεως αρμοδιότητες και κατά συνέπεια οι εκδιδόμενες από τα όργανα αυτά αποφάσεις είναι εκτελεστές διοικητικές πράξεις κατά την έννοια του άρθρου 95 του Συντάγματος και υπόκεινται σε αίτηση ακυρώσεως (πρβλ. Ολομ. ΣΕ 189/2007).

Ως εκ των ανωτέρω πρέπει να προβλεφθεί ρητά στις διατάξεις του νέου Κώδικα Δικαστικών Υπαλλήλων η δυνατότητα προσφυγής σε τρίτο βαθμό κρίσης ενώπιον του φυσικού δικαστή.

Άρθρο 87 Αρμοδιότητα δικαστικών και υπηρεσιακών συμβουλίων.

Η παρ. 1 αναφέρει: «Το πενταμελές Δικαστικό Συμβούλιο του ΣτΕ, του ΑΠ και του ΕΛ.ΣΥΝ αποφασίζει σε πρώτο βαθμό για την μονιμοποίηση και την παύση των δικαστικών υπαλλήλων για βαρύ πειθαρχικό παράπτωμα, ασθένεια, αναπηρία ή υπηρεσιακή ανεπάρκεια».

Η εισηγητική αναφέρει ότι ανατίθεται στα δικαστικά Δικαστικά Συμβούλια των ανωτάτων Δικαστηρίων η μονιμοποίηση και όχι τα 5/μελή ΥΣ των Εφετείων όπως ισχύει με τον ν.2812/2000 ο οποίος ουδέποτε εντοπίστηκε ως αντισυνταγματικός σε αυτό το σημείο. Αυτή η τροποποίηση είναι απλά τυπική και επικυρώνει νόμιμες προσλήψεις ή αποτελεί απόπειρα παράκαμψης του Συντάγματος και αλλαγής εργασιακών σχέσεων με απόφαση Δικαστικού Συμβουλίου που θα είναι μη δημόσια και κυρίως απρόσβλητη;

Προτεινόμενη διάταξη: 1. α) «Το πενταμελές Δικαστικό Συμβούλιο του ΣτΕ, του ΑΠ και του ΕΛ.ΣΥΝ αποφασίζει σε πρώτο βαθμό για την παύση των δικαστικών υπαλλήλων για βαρύ πειθαρχικό παράπτωμα, ασθένεια, αναπηρία ή υπηρεσιακή ανεπάρκεια» β) «Το ΥΣ του Εφετείου και του Διοικητικού Εφετείου αποφασίζει για την μονιμοποίηση των δικαστικών υπαλλήλων που υπηρετούν στις γραμματείες δικαστηρίων και εισαγγελιών της περιφέρειάς τους».

Άρθρο 88 Δεύτερος βαθμός κρίσης

Η παρ. 3 αναφέρει: « Δικαστικός υπάλληλος που κρίθηκε δυσμενώς δικαιούται να ασκήσει προσφυγή κατά της απόφασης ή γνωμοδότησης του πρωτοβαθμίου συμβουλίου»

Προτεινόμενη διάταξη: Παρ 3 α) « Δικαστικός υπάλληλος που κρίθηκε δυσμενώς δικαιούται να ασκήσει προσφυγή κατά της απόφασης ή γνωμοδότησης του πρωτοβαθμίου συμβουλίου». β) «Η άσκηση προσφυγής κατά απόφασης πρωτοβαθμίου ΥΣ αναστέλλει την εκτέλεσή της μέχρι την έκδοση απόφασης από το β/μιο ΥΣ».

Άρθρο 106 Άλλες Ειδικές Άδειες

Η παράγραφος 4 πρέπει να τροποποιηθεί σύμφωνα και με την 8/8/2017 και με αρ.Πρωτ.: ΔΙΔΑΔ/Φ.69/94/οικ.27322 [Σχετ. Άρθρο 149 του ν. 4483/2017 (ΦΕΚ 107/Α/31.7.2017)] έτσι ώστε να συμπεριλάβει και τους γονείς τέκνων με Διάχυτη Αναπτυξιακή Διαταραχή Αυτιστικού Φάσματος.

Άρθρο 131 Αξιολογητές και έκθεση αξιολόγησης

Πρέπει να προβλεφθεί και η άσκηση ένστασης μεροληψίας.

Άρθρο 134 Συνέντευξη

Η συνέντευξη επί της ουσίας δεν έχει νόημα. Ο ίδιος ο Προϊστάμενος είναι δεδομένο ότι γνωρίζει τους υφισταμένους του. Θα μπορούσε ίσως να γίνει μόνο εάν ο Προϊστάμενος το κρίνει αιτιολογημένα απαραίτητο ή αν το κρίνει ο αξιολογούμενος.

Άρθρο 138 Βαθμολογική εξέλιξη

Στην παράγραφο 3 δεν διευκρινίζεται αν οι αποκτώμενοι τίτλοι πρέπει να είναι συναφείς με το αντικείμενο της υπηρεσίας ή όχι.

Οι εκθέσεις αξιολόγησης της παραγράφου 4 θα δημιουργήσουν τεράστια προβλήματα, αφού η κάθε υπηρεσία βαθμολογεί διαφορετικά (πάντα υπάρχει και ένας βαθμός υποκειμενικότητας, χωρίς να υπολογιστεί και η διαφορετικότητα αντικειμένου) και δεν είναι δίκαιο στον υπάλληλο που έχει κριθεί πάνω από 90 να μειώνεται ο χρόνος προαγωγής του διότι στις κρίσεις θα δημιουργηθούν προβλήματα.

Άρθρο 143 Επιλογή προϊσταμένων οργανικών μονάδων

Γενικές Διευθύνσεις δεν προβλέπονται σε κανένα δικαστήριο.

Στις επιλογές Προϊσταμένων της παραγράφου 2 παρατηρείται ότι αυτοί που θα πρέπει να επιλεγούν είναι της κατηγορίας ΠΕ, ΤΕ ή ΔΕ. Πρέπει να διορθωθεί στο ορθό «ΠΕ ή ΤΕ ή ΔΕ» όπως ορίζεται ορθά στην παράγραφο 3 του ιδίου.

Άρθρο 144 Κριτήρια επιλογής

Στην παράγραφο α. διαφοροποιούνται σε μοριοδότηση τα πτυχία Πανεπιστημίων από τα πτυχία ΤΕΙ παρά το ότι ανήκουν ισότιμα στα ΑΕΙ και έχουν ίδια έτη σπουδών.

Στην παράγραφο γ. πρέπει να απαλειφθεί ως περιττή η υποπαράγραφος που μοριοδοτεί την άσκηση καθηκόντων ευθύνης στο Δημόσιο ή σε φορείς του άρθρου 3 παρ.1 του ν.4440/2016. (τα καθήκοντα θέσεων ευθύνης στο Δημόσιο είναι εντελώς διαφορετικά)

Τα σεμινάρια λαμβάνουν 100 μόρια. Δεν ορίζεται αν αυτά θα πρέπει να έχουν συνάφεια με το αντικείμενο και αν τα μόρια θα αφορούν ένα έκαστο ή το σύνολο των σεμιναρίων. Δεν αιτιολογείται γιατί η γνώση ξένης γλώσσας μοριοδοτείται μόνο με 5, 3 ή 1,5 μόρια.

Η δομημένη συνέντευξη έχει κενά. Όποιος κριθεί ακατάλληλος σε ποιο όργανο και με ποια διαδικασία θα μπορεί να κάνει προσφυγή αφού δεν θα έχει κριθεί στην ουσία από το πρωτοβάθμιο συμβούλιο;

Άρθρο 155 Απόσπαση

Η παρ. 14 να τροποποιηθεί ως εξής «Η προθεσμία και η άσκηση προσφυγής στο δευτεροβάθμιο υπηρεσιακό συμβούλιο αναστέλλει την εκτέλεση της απόσπασης.» γιατί αν ορίζεται διαφορετικά ο προσφεύγων στην περίπτωση που δικαιωθεί θα έχει ήδη υποστεί βλάβη.

Άρθρο 157 Ένταξη

Στην εισηγητική έκθεση αναφέρεται ότι «Τέλος οι δικαστικοί υπάλληλοι δεν εντάσσονται στο Εθνικό Μητρώο Επιτελικών Στελεχών Δημόσιας Διοίκησης (α.1 ν.4369/2016, διότι εκτιμάται ότι με την εγγραφή τους γίνονται ευάλωτοι στις πιέσεις της πολιτικής εξουσίας».

Αυτό δεν αναφέρεται στο σχέδιο του Κώδικα και πρέπει να αναφερθεί ρητά.

Άρθρο 180 Πειθαρχικά Συμβούλια

Στην παρ. 4 το ορθό είναι να προβλέπεται ότι αν το πειθαρχικό παράπτωμα επισύρει κατά νόμο πειθαρχική ποινή κατώτερη της οριστικής παύσης το δικαστικό

συμβούλιο να υποχρεούται να παραπέμπει την υπόθεση στο αρμόδιο υπηρεσιακό συμβούλιο.

Άρθρο 221 Προσωπικό που διατίθεται από άλλους φορείς

Συνεχίζει την δυνατότητα κινητικότητας και εδώ τίθεται ζήτημα αν μη φέροντες την ιδιότητα του δικαστικού υπαλλήλου μπορούν να έχουν πρόσβαση και σε ποιά στοιχεία που τηρούνται στις δικαστικές υπηρεσίες.

Επίσης αν και με την απόφαση 3178/2014 της Ολομέλειας του ΣΤΕ μπορεί να υπηρετεί μη μόνιμο προσωπικό στις δικαστικές υπηρεσίες μόνο ως ειδικό τεχνικό ή επιστημονικό προσωπικό πρέπει να υπάρχουν και στον φορέα υποδοχής (δικαστικές υπηρεσίες) οι αντίστοιχες ειδικές θέσεις που προβλέπονται στο σχετικό Προεδρικό Διάταγμα και που η προαναφερθείσα απόφαση χρησιμοποιεί κατά το ήμισυ αποφεύγοντας μάλιστα και να το αναφέρει.

Άρθρο 223 Προσωπικό με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου

Δεν είναι Συνταγματικά επιτρεπτή η αλλαγή σχέσης εργασίας.

Τα δικαστικά συμβούλια έχουν αρμοδιότητα αλλαγής εργασιακών σχέσεων;

Εφόσον δεν θεωρείται πρώτη πρόσληψη πώς θα τους αναγνωριστεί η προϋπηρεσία στον ιδιωτικό τομέα ως δικαστική προϋπηρεσία;

Πώς θα μονιμοποιηθούν όσοι ήρθαν από τυχαία επιλογή μέσω κινητικότητας στις δικαστικές υπηρεσίες (σίγουρα κανείς εξ όσων τέθηκαν σε διαδικασία κινητικότητας δεν έλαβε υπ' όψη για την δήλωσή του και την επιλογή οποιασδήποτε άλλης υπηρεσίας την πιθανότητα να αλλάξει την εργασιακή του σχέση από ΙΔΑΧ σε Μόνιμου αν ερχόταν στα δικαστήρια αντί να δηλώσει οπουδήποτε αλλού) χωρίς να συμπαρασύρουν σε μονιμοποίηση όλους όσους τέθηκαν στην ίδια διαδικασία κινητικότητας;

Σε κάθε περίπτωση το άρθρο πάσχει συνταγματικά και το ορθό είναι η αλλαγή της εργασιακής σχέσης των μεταφερθέντων από εκείνη του υπαλλήλου ΙΔΑΧ σε εκείνη του Μόνιμου υπαλλήλου να γίνει με διάταξη νόμου.

22/2/2019

ΑΝΑΤΡΕΠΤΙΚΗ

Συνδικαλιστική Κίνηση Δικαστικών Υπαλλήλων